

biok gara txapeldun!

a. martzel, c. p.

Bertso barri batzuek
gura neukez jarri,
lenengo goralduez
Markintzebarri.
«Leoi» ren bat dagola
entzun dogu sarri
indarraren indarrez
guztiz arrigarri.
Osabak ezarri
nai dautso buztarri,
or barriren barri
jokura ekarri,
ona zer esan dautsen
biak alkarri:

(Markifia-Etxebarri basor-
riko seme argi eta Pasionis-
ta Mixiolari gartsu Aita Ju-
lio, «Leoi» deritxon bere lo-
ba indartsugaz apustuan.
Biotz-biotzez, barririo Ame-
riketara urten aurnetik. On-
do ibilli!)

Lebok Neure indarrak berbaz
azaltzera noia,
bainia ez nazakako
ni neurekoia.
Berez emona daukot
Jainkoaren doia,
eta oraindik inok
ez daust artu goia.
Prest dago morroia,
ia, zeinbat doia?
nai bozu milloia...
Au dok au sasoi!
Ez aztu neu nazula
deitzen «Leoi».

Lobak Gure jokuen barri
jakiten dabena,
ba dakiz nire izen
eta abizenak.
Ni lez plazarik plaza
ibil dabizenak,
ume, gazte ta zarrak
dabez ezanenak.
Ba dira dozenak
paperik onenak,
nire indar kemenak
esan dituenak.
Indar aundiak dira
«Leoi» renak!

Osabok Nik autortuten dautzut
indartsu zarala,
bainia osabia be
eta makala.
Alperrik zabiz orain
esan asmau-ala,
zeinbat garan munduak
ikus daitala:
Gerriko ugala
daukozu zabala,
eta gorputz zala,
Euskaldun azala:
bainia, jakizu dana

Osabak Aizeak dakarrena
berezko aruan,
ikusi urrenguan
zelan daruan.
Nire izena dago
leku seguruan,
Jainkoak idatzila
bere liburuan.
Gizonen buruan
ezta luzaruan,
bainia bai zeruan
orain ta geruan.
Onetan beintzat asko

Lobak Egin daigun geiago
zeiñek irabazi,
orretan ei dago ba
munduko grazi.
Nik beste eskolarik
eneban ikasi,
baiña ba dot semeak
zelan ondo azi.
Besteak jo ta ausi
beti neu naz nausi,
dirua ikusi
parra-parra jausi...
Neu naz Euskal-Erriko
diru-orrazi!

Osabak Zure burrukak dira
Gizon kaxkarrakin,
baiña nire jokua
ez dira bardin.
Deabru ta munduak
dabe alkar egin,
Eleiz Ama betiko
laster galdu dedin.
Barriz noia urrin,
noz arte ez jakin;
Aupa, jo ta ekin,
naiz artu arren min!
Orren sendo ba zara,
rdu geurekin!

Osabak Munduak gizonari
zer emon legio,
norbera galdu ezkerok?
Jesus'ek dio.
Arima bakar batek
dausku orraitio,
mundu osoak baiña
geiago balio.
Millaka indio
salbanta, oindio
ba-noia, adio!
Au da zorabio!
Orain be txapeldun da
Aita Julio!!!

Lobak Erabilliko neuke
mundua tatarrez,
baiña geiago zara,
allan bearrez.
«Leoiak» ez dautso zor
ñori be indarrez,
baiña irabazi daust
Jaunaren eskarrez.
Osaba-ta alkarrez
or doiaz sugarrez,
itxaso zantarrez...
arimak bekarrez!
«Leoi», neu naz txapeldun
diño didarrez.

Lobak Indar ori ba dago
Jaunari eskarrak!
Berba egin daiela
plaza-baztarrak.
An neurtu ditut sarri
gizonen indarrak,
eta makurtu be bai
askoren gangarrak.
Lengo irribarrak
gaur dira negarrak.
Izen ta abarrak
an galdu bearrak...
Beti irabazten dau
«Txikiñetarrak».

Osabak Biok gara txapeldun
eukizu jakiña,
baiña gure doia
ezta bardiña.
Zu emen indarka, ta
ni arima-zaiña,
txapeldun jarraitzeko
egin alegiña.
Pozik noia baiña,
au juan eziña,
biotzeko miña,
odol-irakiña...
Agur, amatzu eta
Agur «Txikiña!!!»